

[Westergaard Andersen.]

det er da muligt, at vi skal gå til kvotering af andre fiskearter. Den valenhed, der her er udtrykt, må stilles i kontrast til den varme, hvormed ministeren omtalte mulighederne for en forøgelse af det milliardbeløb, som fiskeriet indtjener, ved en mere intensiv fiskning, som ministeren vil prøve at støtte, så godt han kan. Det giver os en fornemmelse af, at ministeren egentlig prioriterer miljøhensynene ganske lavt, og at han måske i den afstemning, der her kommer til at foregå, kan finde en undskyldning for ikke at foretage sig noget på det område, hvor der virkelig trænger til at foretages noget.

Det er næsten forargeligt, at der nu er brugt alle disse kræfter på den lille politik, samtidig med at der på et andet område under ministerens ressort, nemlig i sildefiskeriet, er ganske klare og utvetydige advarsler om, at vi nærmer os katastrofen, at man er ved at fiske havene tomme for sild. Jeg vil på denne baggrund, for at ministeren ikke skal opfatte denne afstemning som en sovepude, gerne nagle hans opmærksomhed til mit partis ordførers bemærkning om, at vi er parat til enhver kvotering af silden, som er begrundet i naturværnhensyn, i hensynet til at sikre artens overlevelse.

På trods af det indtryk, som har sat sig i offentligheden af regeringens prioritering på dette område, opfordrer jeg til, at ministeren ikke viser den manglende proportionssans, at han nu i måneder har været stærkt beskæftiget med, har viet sine kræfter og sin vilje til at værgе taburetten, men herefter ikke har kræfter og vilje til at undgå, at en løsning af dette væsentlige spørgsmål kommer til at trække ud i årevis.

Poul Dam: Jeg synes nok, der kan siges meget om denne sags behandling, men det synes jeg på den anden side er for sent. Der er efter min mening ikke andet at gøre end at stemme for det forslag, der foreligger.

Dermed kommer regeringen i den situation, at den på ny — for at bruge den nuværende statsministers ord i går — næsten alene skal gennemføre en sag. Jeg forstår, at regeringen føler sig som Kraka, der ikke var alene, men dog ikke fulgt af noget menneskeligt væsen. Så må SF jo finde sig i at være en slags Krakas hund. Jeg skal blot

minde statsministeren om én ting: Krakas hund var ikke tandløs.

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil kun gøre et par ganske enkelte bemærkninger. Når man siger, at vor indtræden i EF giver fiskeriministeren en masse bemyndigelser, må jeg minde om, at jeg i forbindelse med behandlingen af et andet lovforslag, som vi lige har vedtaget her i dag ved tredje behandling, klart har sagt, at hvis der foretages væsentlige ændringer inden for fiskeriområdet, vil landbrugs- og fiskeriudvalget altid blive orienteret i forvejen.

Må jeg om sildekvotaen sige, at det er jo ikke noget nyt. Hele den diskussion er flere år gammel, og den sildekvotaordning, som vi faktisk har, har vi administreret i årevis.

Henning Andersen: Må jeg først sige, at jeg synes, det er meget interessant at se, at her bøjer SF sig altså for USA. Må jeg i øvrigt gøre den bemærkning, som også er gjort tidligere, at det er et lovforslag af en betydelig rækkevidde, da vi ikke har den videnskabelige baggrund for lovforslaget, og da vi ved, hvilke konsekvenser det kan få for fiskeriet.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at dette lovforslag er alene regeringens ansvar. Den opfattelse har det konservative folkeparti også, og derfor vil vi ikke undlade at stemme, men vi vil stemme imod lovforslaget.

Poul Dam: Dette er i sandhed en historisk dag. Det konservative folkeparti bøjer sig for en gangs skyld ikke for USA. (*Munterhed. Håndklap*).

Formanden: Jeg havde ikke troet, det skulle være nødvendigt at påtale håndklap fra folketingets medlemmer. Jeg beder medlemmerne læse forretningsordenen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 89 stemmer mod 75; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilsluttet statsministeren.